

mod de Konservatives Forslag, at det tager alle med, ogsaa dem, om hvem det vel nok kan siges, at de ikke er særlig arbejdsivrige og derfor ikke har anstrenget sig stærkt for at faa Arbejde. Vi har ønsket at skyde dem ud, saaledes at det undersøges i hvert enkelt Tilfælde, hvorvidt der bør gives dem Understøttelse enten af Fonden efter den Adgang, man har dertil, eller ogsaa af Hjælpekassen, men saaledes i alt Fald, at der ikke er nogen generel Bestemmelse om, at de skal understøttes af Staten. Idet det fjerde Mindretal har trukket sit Ændringsforslag tilbage, skal jeg paa ny tillade mig at anbefale at stemme for det Forslag, der er stillet af det Mindretal, jeg tilhører, og stemme mod det socialdemokratiske Underænderingsforslag og Ænderingsforslag Nr. 1.

Tvede: Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) mente, at vi slog alle Kasser i een Klump i det af mig og det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Laursen) stillede Ænderingsforslag. Det er ikke rigtigt, det gør vi slet ikke. Det ærede Medlem nævnte, at der er stor Forskel paa Kasserne, og det kom ogsaa den højtærede Socialminister ind paa. Vi har heller ikke sagt, at der skulde betales det samme Bidrag af alle Kasser. Den højtærede Minister mente, det vilde være vanskeligt at finde ud af, hvor meget hver især skulde betale i Forhold til den Mulighed, der var for det store Mindreforbrug af begge Understøttelsessatser, baade den ordinære og den ekstraordinære Hjælp. Jeg tror ikke, det er saa vanskeligt. Vi har indenfor Arbejdsløshedskasserne en meget god Statistik. Jeg tror, at naar man først var kommet ind derpaa, vilde det i det lange Løb vise sig forholdsvis nemt at komme ud over Vanskelighederne. Hvis der havde været en Realitetsforhandling i Udvalget om det af det ærede 4de Medlem for 4de Kreds og mig stillede Forslag, saa vilde vi maaske være kommet noget nærmere til et Resultat ad denne Vej. Thi naar Ministeren antydede Vanskelighederne ved at lovgive for samtlige Arbejdsløshedskasser — jeg er nu ikke tilbøjelig til at tro, at det vilde være umuligt —, saa kunde man jo have lovgivet for de Arbejdsløshedskasser, der vilde slutte sig til en saadan Genforsikring, hvorved utvivlsomt deres Medlemmer i Fremtiden vilde komme til at staa væsentligt bedre end Medlemmerne af de Kasser, der ikke sluttede sig dertil.

Den ærede Ordfører udtalte, at han havde det imod vort Mindretalsforslag, at alle kom med, og antydede, at maaske

ogsaa ikke fuldt værdige vilde komme med. Ja, det har vi jo haft Øje for, men vi har ogsaa udtrykkeligt sagt i vort Forslags § 3, at: „De, der erholder Krisehjælp i Henhold til denne Lov, skal under deres Arbejdsledighed staa indmeldte i Arbejdsanvisningen og af denne fortrinsvis anvises Arbejde.“ Det har vi netop foreslaaet, for at de ikke skulde blive hængende ved Krisekassen og faa Understøttelse. Og for øvrigt skal jo ogsaa alle de almindelige Betingelser med Hensyn til Arbejdsløshed være opfyldte, for at man kan faa Hjælp ad denne Vej. Det er selvfølgelig.

Den højtærede Socialminister erkendte jo, at vort Forslag havde et Fortrin, idet det omfattede alle. Ja, hvis Herren blot vidste, hvor lidt Anerkendelse gør godt, hvor det gør godt, efter at ens Forslag er blevet slaet ned fra alle Sider, at faa den Anerkendelse, at det dog har visse Fortrin! Men hertil vil jeg føje, at naar nu vort Forslag ikke tages, det Forslag, som mine Meningsfæller saavel i det andet Ting som her i Tinget slutter sig om, saa har vi, naar der atter møder en Deputation op med større Følge for at kræve Understøttelse, Lov til for vort Vedkommende at sige: Hus forbi!

Ludvig Christensen: Jeg har under denne Sags Behandling i Rigsdagen drøftet Spørgsmaalet om Mulighederne med Hensyn til at tiltræde det af det ærede 14de tingvalgte Medlem og hans Partifælle i Udvalget stillede Ænderingsforslag med de sagkyndige. Men naar de Mænd, der sidder hver Dag og arbejder med disse Ting, og hvis væsentligste Livsopgave det er at udvikle og forbedre Arbejdsløshedsforsikringen — hvilket de naturligvis gør paa en saadan Maade, at de ikke samtidig slaar noget i Stykker af det, der er bygget op —, erklærer, at Forslaget om en obligatorisk Genforsikringskasse ikke kan bruges og i hvert Fald under ingen Omstændigheder kunde gennemføres indenfor et saadant Tidsrum, at det vilde faa nogen som helst Betydning for Løsningen af den Krise, vi nu er inde i, saa synes jeg, at Modstanden fra vor Side i Virkeligheden er sagligt velbegrundet. Jeg vilde meget nødtigt, at det ærede 14de tingvalgte Medlem, fordi han ikke denne Gang har været i Stand til at faa et Forslag gennemført, om hvis gode Hensigt ingen tvivler, for al Fremtid blot vilde sige: Krisekasse, hver Gang Spørgsmaal af denne Art bliver rejst. Jeg synes, man maa bedømme hver enkelt Situation for sig, det har vi fra vor Side